

Cartea lui Daniel – Numărul optzeci

Sfârșitul și începutul viziunilor: ultima viziune deschisă a lui Ellen White din 1884 și semnificația ei

Jeff Pippenger
2024-02-13

Nă vitin 1884, Ellen White pati vegimin e saj tē fundit tē hapur. Ai iu dha në Portland, Oregon. Vegimi i saj i parë i hapur iu dha në vitin 1844, në Portland, Maine. Jezusi e ilustron gjithmonë fundin e një gjëje me fillimin e asaj gjëje.

„မကဉ္စိ ၁၈၄၄ ခုနှစ်၌ အချိန်ကာလကုန်လွန်သွားပြီးနောက်၊ ကျွန်မအား ပထမဆုံးသော ရူပါရုံကို ပေးတော်မူခဲ့သည်။ ကျွန်မသည် ပရိတ်လန်မြို့ရှိ မစုစစ် ဟိန်းစိတ် သွားရောက်လည်ပတ်နေခဲ့ပြီး ခရစ်တော်အတွင်း အလွန်ချစ်ခင်ရသော ညီအစ်မတစ်ဦးဖြစ်ကာ၊ သူမ၏နည်းလမ်းသည် ကျွန်မ၏နည်းနှင့် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းတည်း ချိတ်ဆက်လျက်ရှိ၏။ ကျွန်မတို့ အမျိုးသမီးငါးဦးသည် အိမ်ထောင်စု၏ ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့တွင် တီတံဆိတ်စွာ ဒူးထောက်လျက်ရှိကြ၏။ ကျွန်မတို့ ဆုတောင်းနေစဉ်၊ ယခင်က တစ်ကမ္ဘာမြို့ မခံစားဖူးသကဲ့သို့ ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးသည် ကျွန်မအပေါ်သို့ သက်ရောက်လာခဲ့သည်။”

„Było mi, jakoby otaczała mnie światłość i jakobym wznosiła się coraz wyżej ponad ziemię. Odwróciłam się, aby szukać adwentowego ludu na świecie, lecz nie mogłam go znaleźć, gdy wtedy głos powiedział do mnie: „Spójrz jeszcze raz i spójrz nieco wyżej”. Na to podniosłam oczy i ujrzałam prostą i wąską ścieżkę, wyniesioną wysoko ponad świat. Tą ścieżką podążał lud adwentowy ku miastu, które znajdowało się na dalszym jej krańcu. Za nimi, u początku ścieżki, ustawione było jasne światło, o którym anioł powiedział mi, że jest to „wołanie o północy”. [ZOB. MATEUSZA 25:6.] Światło to świeciło wzdłuż całej ścieżki i oświecało ich stopy, aby się nie potknęli.

„Dacă își țineau privirea ațintită asupra lui Isus, care Se afla chiar înaintea lor, conducându-i spre cetate, erau în siguranță. Dar curând unii au obosit și au spus că cetatea era încă foarte departe și că se așteptaseră să fi intrat deja în ea. Atunci Isus îi încuraja ridicându-Și brațul Său drept, plin de slavă, iar din brațul Său venea o lumină care se unduia deasupra grupului advent și ei strigau: „Aleluia!” Alții au tăgăduit în mod nechibzuit lumina din urma lor și au spus că nu Dumnezeu fusese Acela care îi condusese atât de departe. Lumina din urma lor s-a stins, lăsându-le picioarele într-un întuneric deplin, iar ei s-au împiedicat, au pierdut din vedere ținta și pe Isus și au căzut de pe cale jos, în lumea întunecată și rea de dedesubt.” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

În biografia în șase volume a lui Ellen White, scrisă de nepotul ei, Arthur L. White, este consemnată o declarație făcută de John Loughborough la Sesiunea Conferinței Generale din 1893.

„Loughborough, ținând o cuvântare la sesiunea Conferinței Generale nouă ani mai târziu, a declarat: „Am văzut-o pe sora White în viziune de aproape cincizeci de ori. Prima dată a fost cu aproximativ patruzeci de ani în urmă.... Ultima ei viziune publică a fost în 1884, în tabăra de adunare de la Portland, Oregon.” Ellen White Biography, volumul 3, 256.

Ea avea să mai aibă încă vise și viziuni după 1884, însă viziunile care au avut loc în public s-au încheiat exact la patruzeci de ani după ce începuseră, iar atât prima, cât și ultima viziune deschisă au avut loc în orașe numite Portland. Primul oraș era pe coasta de est a Statelor Unite, ultimul oraș era pe coasta de vest. Unii ar putea dori să susțină că acest fapt nu înseamnă nimic mai mult decât o coincidență omenească, iar alții ar putea susține că scopul viziunilor deschise fusese împlinit, astfel că Domnul le-a pus capăt după patruzeci de ani.

Motivul propriu-zis constă în neascultarea și răzvrătirea tot mai accentuate față de darul profeției care fusese dat mișcării millerite.

„După ce am venit la Oakland, am fost apăsată de simțământul stării lucrurilor de la Battle Creek, iar eu eram slabă, fără putere să vă ajut. Știam că aluatul necredinței era în lucrare. Cei care nesocoteau lămuritele porunci ale Cuvântului lui Dumnezeu nesocoteau și mărturiile care îi îndemnau să ia aminte la acel Cuvânt. În timp ce vizitam Healdsburg iarna trecută, am stăruit mult în rugăciune și eram împovărată de neliniște și durere. Dar Domnul a îndepărtat întunericul într-o împrejurare, pe când eram în rugăciune, și o mare lumină a umplut încăperea. Un înger al lui Dumnezeu era lângă mine și mi s-a părut că mă aflam la Battle Creek. Eram în consfătuirile voastre; am auzit cuvinte rostite, am văzut și am auzit lucruri care, dacă Dumnezeu ar voi, aș dori să poată fi șterse pentru totdeauna din memoria mea. Sufletul meu a fost atât de rănit, încât nu știam ce să fac sau ce să spun. Unele lucruri nu le pot menționa. Mi s-a poruncit să nu fac cunoscut nimănui nimic cu privire la aceasta, căci multe urmau încă să fie descoperite.

„Mi s-a spus să adun lumina care îmi fusese dată și să las razele ei să strălucească înaintea poporului lui Dumnezeu. Am făcut aceasta prin articole în ziare. M-am sculat la ora trei aproape în fiecare dimineață, timp de luni de zile, și am adunat diferitele lucruri scrise după ce mi-au fost date ultimele două mărturii la Battle Creek. Am așternut în scris aceste lucruri și m-am grăbit să vi le trimit; dar neglijasem să am grijă de mine în mod corespunzător, iar urmarea a fost că m-am prăbușit sub povară; scrierile mele nu au fost toate încheiate spre a ajunge la voi la Conferința Generală.”

„Din nou, pe când eram în rugăciune, Domnul S-a descoperit. Eram iarăși în Battle Creek. Mă aflam în multe case și am auzit cuvintele voastre în jurul meselor voastre. Detaliile nu am libertatea să le relatez acum. Nădăjduiesc să nu fiu chemată niciodată să le menționez. Am avut, de asemenea, mai multe vise deosebit de izbitoare.”

„Glas cui îi veți recunoaște ca fiind glasul lui Dumnezeu? Ce putere are Domnul în rezervă pentru a vă îndrepta greșelile și a vă arăta calea așa cum este ea? Ce putere să lucreze în biserică? Dacă refuzați să credeți până când orice umbră de nesiguranță și orice posibilitate de îndoială sunt înlăturate, nu veți crede niciodată. Îndoiala care pretinde cunoaștere desăvârșită nu se va preda niciodată credinței. Credința se sprijină pe dovezi, nu pe demonstrație. Domnul ne cere să ascultăm de glasul datoriei, atunci când alte glasuri din jurul nostru ne îndeamnă să urmăm o cale opusă. Din partea noastră este nevoie de o atenție stăruitoare pentru a deosebi glasul care vorbește din partea lui Dumnezeu. Trebuie să ne împotrivim înclinației și s-o biruim și să ascultăm de glasul conștiinței fără ezitare sau compromis, ca nu cumva îndemnurile ei să înceteze, iar voința și impulsul să preia controlul. Cuvântul Domnului vine la

noi toți care nu ne-am împotrivit Duhului Său, hotărând să nu auzim și să nu ascultăm. Acest glas se aude în avertizări, în sfaturi, în muștrări. El este solia de lumină a Domnului pentru poporul Său. Dacă așteptăm chemări mai puternice sau ocazii mai bune, lumina poate fi retrasă, iar noi să fim lăsați în întuneric.” Testimonies, volumul 5, 68.

Soră White a arătat că, dacă se manifesta o răzvrătire continuă împotriva lucrării ei ca profetesă, „lumina poate fi retrasă, iar” adventismul laodicean avea să fie „lăsat în întuneric”. În 1915, lumina a fost retrasă. Dumnezeu a fost și este pe deplin capabil să ridice un profet sau o profetesă ori de câte ori alege să facă aceasta. El l-a ridicat pe Elisei să-i urmeze lui Ilie, însă după 1915 nu a mai fost ridicat niciun profet viu, căci Domnul „retrăsese lumina”.

Când este vorba despre visele și viziunile Sorei White, au existat trei perioade. Prima perioadă, de patruzeci de ani, în care viziunile aveau loc în public, în scopuri legate de întărirea darului în mintea celor care erau de față atunci când se produceau viziunile. Apoi, din 1884 până la moartea ei, în 1915, au fost date viziuni și vise care erau încă pentru zidirea poporului lui Dumnezeu, dar erau date în particular. A treia perioadă a început în 1915 și a oferit dovada că adventismul laodicean se afla în întunericul apostaziei.

Israeli ya kera iragereranya Isiraheli ya none, kandi mu gihe cy’ubugome bweruye rwose bwagereranyijwe na Eli n’abahungu be babiri, Hofuni na Finehasi, nta “iyerekwa risobanutse” ryariho. Impamvu yari ukutumvira kwabo gukabije n’ubugome bwabo. Imana ntihinduka.

“Un autre avertissement devait être adressé à la maison d’Éli. Dieu ne pouvait communiquer avec le souverain sacrificateur et ses fils ; leurs péchés, tels une épaisse nuée, avaient exclu la présence de son Saint-Esprit. Mais au milieu du mal, l’enfant Samuel demeura fidèle au Ciel, et le message de condamnation contre la maison d’Éli fut pour Samuel la charge de prophète du Très-Haut.”

„«Cuvântul Domnului era rar în zilele acelea; nu era nicio vedenie descoperită. Și s-a întâmplat, în vremea aceea, când Eli era culcat la locul lui, iar ochii lui începuseră să slăbească, încât nu mai putea vedea; și mai înainte ca lampa lui Dumnezeu să se stingă în templul Domnului, unde era chivotul lui Dumnezeu, și Samuel era culcat să doarmă, Domnul l-a chemat pe Samuel.» Presupunând că glasul era al lui Eli, copilul s-a grăbit la căpătâiul preotului, zicând: «Iată-mă, căci tu m-ai chemat.» Răspunsul a fost: «Nu te-am chemat, fiul meu; culcă-te din nou.» De trei ori a fost chemat Samuel și de trei ori a răspuns în același fel. Atunci Eli s-a convins că acea chemare tainică era glasul lui Dumnezeu. Domnul trecuse pe lângă slujitorul Său ales, omul cu perii albi, pentru a Se împărtăși cu un copil. Lucrul acesta, în sine, era o muștrare amară, dar meritată, pentru Eli și casa lui.” Patriarhi și profeți, 581.

În apostazia casei lui Eli nu era nicio vedenie descoperită, căci Cuvântul Domnului era „scump” în zilele acelea. Cuvântul ebraic tradus prin „scump” înseamnă „rar”. Din 1844 până în 1884, au existat „vedenii descoperite”, date adventismului laodicean. Acest fapt a fost stabilit mai întâi în istoria mișcării millerite filadelfiene, iar în 1856 a început să identifice că mișcarea filadelfiană trecuse în mișcarea laodiceană, însă vedeniile descoperite au continuat, căci Dumnezeu este îndelung-răbdător și milostiv.

Apoi, în 1863, a început răzvrătirea împotriva adevărilor fundamentale, însă „viziunile deschise” au continuat până în 1884. Apoi a avut loc o schimbare. În capitolul opt din Ezechiel, cele patru urâciuni sunt înfățișate ca intensificându-se în natura lor. Anul 1884 reprezintă apropiata încheiere a primei generații și începutul celei de-a doua generații. Istoria adventă consemnează că în 1881 și apoi din nou în 1882 au avut loc două creșteri semnificative ale răzvrătirii.

In 1881 schreef de voorzitter van de General Conference (George Butler) en liet hij een reeks artikelen plaatsen in de Review and Herald, waarin hij betoogde dat sommige gedeelten van de Bijbel meer geïnspireerd waren dan andere gedeelten, en tegen het einde van zijn artikelen wees hij zelfs bepaalde gedeelten van de Bijbel aan die niet geïnspireerd waren. Daarop volgend begon in 1882 Uriah Smith, een leider van het publicatiewerk en in die tijd ook de leider van het onderwijswerk, te onderwijzen dat, wanneer aan zuster White toekomstige voorzeggingen of heilige geschiedenis uit het verleden werden getoond, haar woorden geïnspireerd waren, maar dat, zo betoogde hij, wanneer zij de persoonlijke tekortkomingen van gemeenteleden aanwees, dit eenvoudigweg haar menselijke mening was.

În anul 1881, Satana a dus un atac deschis împotriva autorității Bibliei King James, prin intermediul președintelui bisericii, iar apoi, în anul următor, conducătorul lucrării de educație și de publicații a dus un atac asemănător împotriva autorității Spiritului Profetic. Din 1884, mărturia este că în acele zile nu era nicio vedenie deschisă. Din 1863 până în 1881, răzvrătirea se amplificase până acolo încât să includă Biblia și Spiritul Profetic și nu mai reprezenta doar respingerea temelilor.

Cele patru urâciuni care sunt reprezentate în capitolul opt din Ezechiel sunt săvârșite de bătrânii, care reprezintă conducerea Ierusalimului, care a început ca o entitate bisericească legală sub forma Adventismului laodicean în 1863. În acel moment a fost publicat în Review and Herald un articol, pe care unii istorici îl atribuie lui James White, deși documentația referitoare la articol indică în fapt mai degrabă spre Uriah Smith ca autor real. Oricum ar fi, blestemul împotriva rezidirii Ierihonului s-a împlinit în mod clar prin James White, iar Uriah Smith a fost persoana care a creat diagrama contrafăcută din 1863. Până în 1881, președintele Conferinței Generale publica în Review and Herald articole care argumentau împotriva autorității depline a Bibliei, iar apoi, în anul următor, Uriah Smith a început un atac împotriva autorității Spiritului Profetic.

Les hommes anciens, qui étaient censés être les gardiens, prenaient la tête d'une attaque ouverte, laquelle commença par une attaque contre les vérités fondamentales représentées dans le rêve de Miller et illustrées sur les deux tables d'Habacuc. À partir de là, ils commencèrent à attaquer les deux témoins de la Bible et de l'Esprit de prophétie. Au cours de la même période (début des années 1880), le dirigeant de l'œuvre de santé, John H. Kellogg, commença à introduire dans la direction de l'Église le spiritualisme du panthéisme. En 1881, James White fut porté au repos, et sœur White se trouvait au milieu d'une rébellion croissante de la part de la direction de la structure éducative, sanitaire et politique de l'Église.

Mesajul care sosise în 1856, care era lumina sporită a „celor șapte vremi”, precum și mesajul către Laodicea, fusese respins, iar Domnul intenționa să repete chiar acel mesaj la Conferința Generală

de la Minneapolis, în 1888, prin mesajul prezentat de frații Jones și Waggoner. Mesajul lor nu era un mesaj nou, iar atunci când celor care se împotriveau mesajului lor li s-a adresat sora White, ea a arătat că răzvrătiții credeau că împotrivirea lor față de mesajul lui Jones și Waggoner reprezenta responsabilitatea lor de a apăra vechile semne de hotar, care sunt totodată vechile temelii. Răzvrătirea lor a descoperit că, până în 1888, ei nu mai înțelegeau care erau temeliele, și anume că adevărurile fundamentale reprezintă neprihănirea lui Hristos. În contextul semnelor de hotar și al regulilor lui William Miller, ea a declarat:

„Ar trebui să știm noi înșine în ce constă creștinismul, ce este adevărul, care este credința pe care am primit-o, care sunt regulile Bibliei — regulile date nouă de cea mai înaltă autoritate. Sunt mulți care cred fără un temei pe care să-și întemeieze credința, fără dovezi suficiente cu privire la adevărul acestei chestiuni. Dacă este prezentată o idee care se armonizează cu propriile lor opinii preconcepute, sunt pe deplin gata să o accepte. Ei nu judecă de la cauză la efect, credința lor nu are nicio temelie autentică, iar în vremea încercării vor descoperi că au zidit pe nisip.”

„Onaj tko počiva zadovoljan svojim sadašnjim nesavršenim poznavanjem Svetoga pisma, smatrajući to dostatnim za svoje spasenje, počiva u kobnoj obmani. Mnogi nisu temeljito opremljeni biblijskim dokazima kako bi mogli razlučiti zabludu i osuditi svu predaju i praznovjerje koje se podmeće kao istina. Sotona je unio vlastite zamisli u bogoštovlje Božje kako bi iskvario jednostavnost evanđelja Kristova. Velik broj onih koji tvrde da vjeruju sadašnju istinu ne zna što sačinjava vjeru jednom predanu svetima — Krist u vama, nada slave. Misle da brane stare međe, ali su mlaki i ravnodušni. Ne znaju što znači utkati u svoje iskustvo i posjedovati stvarnu krepost ljubavi i vjere. Nisu pomni proučavatelji Biblije, nego lijeni i nepažljivi. Kada se pojave razlike u mišljenju o odlomcima Svetoga pisma, oni koji nisu proučavali s namjerom i nisu odlučni u pogledu onoga što vjeruju otpadaju od istine. Na sve bismo trebali snažno utisnuti nužnost marljiva istraživanja božanske istine, kako bi znali da doista znaju što je istina. Neki polažu pravo na veliko znanje i osjećaju se zadovoljni svojim stanjem, premda nemaju više revnosti za djelo, ni gorljivije ljubavi prema Bogu i prema dušama za koje je Krist umro, nego da Boga nikada nisu ni upoznali. Oni ne čitaju Bibliju [kako bi] prisvojili njezinu srž i pretilinu vlastitim dušama. Ne osjećaju da je to glas Božji koji im govori. Ali, ako želimo razumjeti put spasenja, ako želimo vidjeti zrake Sunca pravednosti, moramo proučavati Sveto pismo s određenom svrhom, jer obećanja i proročanstva Biblije izlijevaju jasne zrake slave na božanski plan otkupljenja, a te se veličanstvene istine ne shvaćaju jasno.” The 1888 Materials, 403.

이 진술은 1888년 시기의 그녀의 증언에서 취한 것이며, 그녀는 반역자들이 그것을 알지 못한 채 모래 위에 기초를 쌓고 있음을 밝힌다. 그녀는 다음과 같이 말한다. “현대 진리를 믿는다고 주장하는 많은 사람들은 성도들에게 단번에 전달된 믿음, 곧 너희 안에 계신 그리스도, 영광의 소망이 무엇으로 이루어지는지를 알지 못한다. 그들은 자신들이 옛 지표들을 수호하고 있다고 생각하지만, 그들은 미지근하고 무관심하다.” 그녀는 그들이 여전히 라오디게아의 상태에 있음을 밝히는데, 이는 그들이 “미지근”하기 때문이다. 그리고 그녀는 “성도들에게 단번에 전달된 믿음—너희 안에 계신 그리스도, 영광의 소망”을 밝힌다. 그리스도는 만세의 반석이시며, 만세의 반석으로서 그분은 밀러의 꿈에 나오는

보석들을 상징하신다.

“နိုးကပြီးသတိပေးချက်သည် ရောက်ရှိလာပါပြီ။ ၁၈၄၂၊ ၁၈၄၃ နှင့် ၁၈၄၄ ခုနှစ်များတွင် ဤသတင်းစကား ရောက်ရှိလာခဲ့သည့်အချိန်မှစ၍ ကျွန်ုပ်တို့ ဆောက်တည်လာခဲ့သော ယုံကြည်ခြင်း၏ အုတ်မမြစ်ကို လှုပ်ရှားစေမည့် မည်သည့်အရာကိုမျှ ဝင်ရောက်လာခွင့်မပြု။ ကျွန်ုပ်သည် ဤသတင်းစကား၌ ပါဝင်ခဲ့၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ ယနေ့တိုင် ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ပေးတော်မူခဲ့သော အလင်းတရားကို သစ္စာရှိစွာ ကိုင်စွဲလျက် လောကရူဠာ ရပ်တည်လျက်ရှိ၏။ နေ့စဉ်နှစ်တိုင်း earnest prayer ဖြင့် ထာဝရဘုရားကို ရှာဖွေလျက်၊ အလင်းတရားကို တောင်းခံလျက်နေခဲ့ကပြောဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ခံခြေကို တင်ထားတော်မူခဲ့သော ထိုအခြေခံစင်မငြိမှ ဖယ်ရှားမည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ မရည်ရွယ်ကြ။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူခဲ့သော အလင်းတရားကို ကျွန်ုပ် စွန့်လွှတ်နိုင်မည်ဟု သင်တို့ထင်ကြပြန်လေ။ ၎င်းသည် ခဝေကာလအဆက်ဆက်၏ ကျောက်ဆောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။ ၎င်းကို ပေးတော်မူခဲ့သည့်အချိန်မှစ၍ ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ လမ်းညွှန်ပေးလာခဲ့သည်။” Review and Herald, April 14, 1903.

Ea identifică o realitate importantă a răzvrătiților, care erau oamenii din vechime ai lui Ezechiel, atunci când afirmă: „Ei nu raționează de la cauză la efect.” Cei răi nu pot sau nu vor să raționeze de la cauză la efect. Efectul sesiunii Conferinței Generale din 1888 a fost atât de răzvrătit, încât sora White a hotărât să plece, dar călăuza ei îngerească i-a poruncit că trebuie să rămână și să consemneze istoria paralelă a răzvrătirii lui Core, Datan și Abiram. Răzvrătirea oamenilor din vechime a fost efectul, iar cauza a fost respingerea soliei Laodiceei, care a sosit odată cu lumina sporită a celor „șapte vremi” în 1856, și apoi a escaladat în răzvrătirea împotriva temeliei în 1863, ceea ce a condus apoi la atacul mai întâi asupra Bibliei și apoi asupra Spiritului Profetiei, împreună cu introducerea spiritualismului lui Kellogg.

Bienînțeles, istoricii bărbaților din vechime, de-a lungul istoriei, au acoperit adevărurile legate de răzvrătire cu gunoaie, tradiții, obiceiuri și mâncăruri de basme, căci cei care participă la acel tip de răzvrătire încearcă întotdeauna să ascundă dovezile.

Vai de cei ce caută adânc să-și ascundă sfatul de Domnul, ale căror fapte sunt în întuneric și care zic: „Cine ne vede? și cine ne cunoaște?” Isaia 25:19.

Mba’e kuimba’e Isaías oñe’ëha ko versículope ha’e hína umi ha’e ohenóiva “umi kuimba’e puka-reípegua oguerekóva ñangareko ko tetã Jerusalénpe”, ha ha’ekuéra avei umi kuimba’e yma guarã va’ekue oikóva haḡua tavayguakuéra ñangarekorã Ezequiel capítulo ocho-pe. Ezequiel rembijetestimóniope, mokõiha mba’e ñanembojeguarúvape, upéva ohechaukáva Adventismo segunda generaci3n, ha’ekuéra ombohovái umi porandu Isaías kuimba’e puka-reípeguáva ojapóva: “he’i haḡua, Ñandejára ndohechái ore rehe; Ñandejára oheja rei ko yvy” (Ezequiel 8:12).

Există un „Vai” rostit asupra acelor revizionști istorici care încearcă să acopere adevărul răzvrătirii care a condus la și a avut loc în 1888.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Trebuie să vă vorbesc cu privire la adunările din Minneapolis. La un moment dat, am hotărât să părăsesc adunarea, deoarece am văzut și am simțit puternicul spirit de împotrivire care

domina acolo. Nu am putut nici măcar pentru o clipă să recunosc spiritul care acționa cu o putere stăpânitoare asupra fratelui Morrison și a fratelui Nicola. Nu pot nici pentru o clipă să pun la îndoială de ce fel de spirit ați fost călăuziți. Cu siguranță, nu a fost Duhul lui Dumnezeu, iar pentru ca să nu continuați în această amăgire, vă scriu acum.”

„În noaptea de după ce hotărâsem să nu mai rămân în Minneapolis, într-un vis sau într-o vedenie de noapte — nu pot spune cu certitudine care dintre acestea a fost — o persoană de statură înaltă și cu o înfățișare impunătoare mi-a adus un mesaj și mi-a descoperit că era voia lui Dumnezeu să stau la postul datoriei mele și că Dumnezeu Însuși avea să-mi fie ajutor și să mă susțină ca să rostesc cuvintele pe care El mi le va da. El a spus: «Pentru această lucrare te-a ridicat Domnul. Brațele Lui cele veșnice sunt dedesubtul tău. Din această adunare se vor lua hotărâri pentru viață sau pentru moarte; nu că ar trebui să piară cineva, ci mândria spirituală și încrederea în sine vor închide ușa, astfel încât Isus și puterea Duhului Său Sfânt să nu fie primiți. Li se va mai da o altă ocazie să fie scoși din amăgire, să se pocăiască, să-și mărturisească păcatele și să vină la Hristos și să fie convertiți, pentru ca El să-i vindece.»”

„A spus: «Urmează-mă.» Mi-am urmat călăuza, iar el m-a dus la diferitele case în care frații își aveau locuințele, și a spus: «Ascultă cuvintele rostite aici, căci ele sunt scrise în cartea aducerilor-aminte, iar aceste cuvinte vor avea o putere de osândire asupra tuturor celor care iau parte la această lucrare nu după duhul înțelepciunii de sus, ci după duhul care nu se coboară de sus, ci este de jos.»”

„Nimseoma okwu ndi e kwuru, nke kwesiri ime ka onye o buła n’ime ndi kwuru ha mee ihere. E nyere ibe ha okwu ikwa emo, na-akpari umunne ha A. T. Jones, E. J. Waggoner, na Willie C. White, nakwa mu onwe m. E kwusiri ike n’efu banyere onodu m na oru m site n’aka ndi kwesiri idi na-aru oru nke ime ka mkpuru obi ha di umeala n’obi n’ihu Chineke na idozi obi nke ha n’usoro. O yiri ka e nwere udi idokpu n’obi n’itughari uche n’ihe ojuju ndi e cheputara echeputa na n’okwu ndi sitere n’echiche efu banyere umunne ha na oru ha, nke na-enweghi ntqala n’eziokwu, nakwa n’inwe obi abuo, ikwu okwu, na ide ihe ilu di ka mkpuru nke obi abuo, ajuju, na ekweghi ekwe.”

A zis călăuza mea: „Acest lucru este scris în cărți împotriva lui Isus Hristos. Acest spirit nu se poate armoniza cu Spiritul lui Hristos, al adevărului. Ei sunt îmbătați de spiritul împotrivirii și nu știu, mai mult decât bețivul, ce spirit le stăpânește cuvintele sau faptele. Acest păcat este, în chip deosebit, o ofensă adusă lui Dumnezeu. Acest spirit nu seamănă cu Spiritul adevărului și al neprihănirii mai mult decât semăna spiritul care i-a îndemnat pe iudei să formeze o confederație pentru a se îndoii, a critica și a deveni iscoade împotriva lui Hristos, Răscumpărătorul lumii.”

ار تاملک نأ هندن ازی گنار ب. حور هک ی اهن اش ابوا ن انخس نأ ، حیس میب ی اهو گو ت فگ هک دش متفگ ریرش ناگتشر ف ، دن دش دراو دوخ ی افاقا تا هب ن ان آ هک ی ما گنه . بتسا متشاد ی ده اش ، بتخاس ای م راکش آ چیه . دن هد ارف شوگ و ا زاوا هب دن تس اوخن و دن تس ب حیس م. حور رب ار رد اریز ، دن دم آ ناش ی اب زین . تان ای ب و ، داق تن ا ما ، دش ای م هدی نش تر دن هب اعد زاوا . بتشادن دوجو ادخ روض ح رد ناچ . ین تورف جاور نی غوردم اهتا و ، هن اری رش . ین ام گدب و ، تریغ و ، دسح و ، ا بس دح و ، ت ایض رف و ، زیم ا ه غل ابم . ین ام داش : دن کف ای م ساره هب ار ناش ی ا هک دن دی دی م ار هچن آ ، دش ای م هدوشگ ناشن امش چ رگا . بتشاد ی ا ب اتک رد ار تاملک نی و هدی نش ار نخس ره هک دن دی دی م ار یرظان زین و . ریرش ناگتشر ف

«دوب مدرک تبت نامس آ»

„Mi-a fost apoi adus la cunoștință că, în acel timp, ar fi fost zadarnic să se ia vreo hotărâre cu privire la pozițiile asupra punctelor doctrinare, cu privire la ceea ce este adevărul, sau să se aștepte vreun spirit de cercetare nepărtinitoare, deoarece se formase o confederație care să nu îngăduie nicio schimbare de idei în nicio chestiune sau poziție pe care o primiseră, mai mult decât făcuseră iudeii. Mi-au fost spuse de către Călăuza mea multe lucruri pe care nu am libertatea să le scriu. M-am aflat șezând în pat, într-un duh de întristare și de apăsare, dar și cu un duh de hotărâre neclintită de a sta la postul datoriei mele până la încheierea adunării și apoi de a aștepta îndrumările Duhului lui Dumnezeu, care să-mi spună cum să mă mișc și ce cale să urmez.” The 1888 Materials, 277, 278.